

چکیده

مقدمه: تأکید بر حقوق اساسی انسان در مراقبت های بهداشتی و درمانی خصوصاً حفظ شأن بیمار بعنوان یک انسان زمانی اهمیت می یابد که آسیب پذیری بیمار اورا به آسانی در معرض تخلفات و نقاط ضعف سیستم بهداشتی و درمانی قرار میدهد. از آنجاییکه حقوق کودک بیمار در ایران وجود ندارد لذا جهت تدوین حقوق کودک بیمار در ایران، بررسی حقوق کودک بیمار در کشورهای پیشرفته، ضروری می نماید.

روش پژوهش: این مطالعه مقطعی بود. کشورهای آمریکا، انگلستان، کانادا، مالزی و ایران جامعه پژوهش را تشکیل می داد. گردآوری داده ها با استفاده از اینترنت و پست الکترونیکی صورت گرفت. سپس با توجه به تحقیقات و نتایج حاصل از پرسشنامه ها، الگوی پیشنهادی برای ایران مطرح شد. در نهایت، این الگو در دو مرحله به روش دلفی آزمون و پس از تحلیل نتایج، الگوی نهایی ارائه شد.

یافته ها: این پژوهش نشان داد که حق دسترسی به مراقبتهای بهداشتی و درمانی در همه کشورهای منتخب بجز کانادا (که نامعلوم بود) وجود داشت و حق رضایت برای درمان بجز در کشور ایران و ایالت دالاس آمریکا در سایر کشورهای منتخب وجود داشت. حق محرمانگی اطلاعات در همه کشورهای بجز ایران وجود داشت (در کشور کانادا نامعلوم بود) حق دسترسی به اطلاعات مربوط به پرونده خود در همه کشورهای بجز ایران وجود داشت و در کشور کانادا نامعلوم بود و حق داشتن همراه در کشورهای مالزی، انگلیس، آمریکا (ایالت دالاس) وجود داشت. حق داشتن ملاقات کننده و مکان بازی فقط در ایالت دالاس و کشور مالزی وجود داشت و حق تسکین درد فقط در بعضی از ایالت های آمریکا (شیکاگو و دالاس) وجود داشت. با استفاده از مجموعه حقوق کودک بیمار مورد مطالعه و مقایسه آن با یکدیگر، الگوی مناسبی برای منشور حقوق کودک بیمار ایران ارائه گردید.

بمط و نتیجه گیری: در کل از یافته های حاصل از پژوهش میتوان دریافت که در اکثر کشورهای مورد بررسی، به حقوق اولیه بیماران یعنی حق دسترسی به مراقبتهای بهداشتی و درمانی، حق رضایت برای

درمان، حق حفظ حریم شخصی، حق محرمانگی توجه شده است و در کشور ایران قوانینی در زمینه حقوق کودک بیماریان نشده است و قوانینی به صورت پراکنده در قوانین ایران پیش بینی شده است.

کلیدواژه ها: حقوق - کودک - بیمار